

[Arne Christiansen]

forsyningen skal dække over 30 pct. i løbet af 1990'erne mod nu ca. 14 pct.

Når det udtrykkeligt fremhæves, at sådanne systemer forventes udbygget i samarbejde mellem de involverede parter med kommunerne som det centrale led, er der grund til at minde ministeren om, at netop nære afgørelser i slige sager er en væsentlig nøgle til bredt samarbejde om energipolitikken. Det gælder i lige så høj grad naturgasprojektet. Vi skal jo i denne debat ikke tage stilling hverken til udvidelse af eksporten eller af forsyningsnettet, men jeg går ud fra, at det beslutningsgrundlag, som bebudes i EP 81, vil tage skyldigt hensyn til såvel lokalinteresser som, når det gælder eksporten, også forsynings sikkerheden på lang sigt.

Det må heller ikke glemmes, at der skal være plads til andet end kollektive varmesystemer alene af den grund, at mange og først og fremmest i landdistrikterne vil være afskåret fra at udnytte rørført energi. Da der imidlertid eksisterer en stor reserve af installeret eleffekt, er det nærliggende at udvide anvendelsen af elvarme i de områder, hvor rørført energi ikke er til rådighed. Investeringerne vil være relativt små, og oliefortrængningseffekten vil være stor.

EP 81 prioriterer – og ministeren lægger også vægt på det i sin redegørelse – vedvarende energi højt og højere end tidligere. Men for nu ikke at bidrage til mytedannelse må det også være rigtigt at fremhæve, at det i 1995 stadig kun vil dreje sig om 3 pct. mod 4 pct. i »Dansk Energiredgørelse« fra 1976, og et resultat på 3 pct. vil kun kunne opnås ved en særlig indsats, det er udtrykkeligt understreget i planen. Jeg synes, det er nødvendigt at fremhæve dette, således at man ikke skaber falske forhåbninger på dette område.

I øvrigt mener jeg, at fordelingen på solvarmeanlæg, varmepumper og halm- og træfy, biogas, vindmøller ikke forekommer særlig godt underbygget med de tal, der er anført i energiplanen.

Tilskudsordningerne på dette område bør derfor nok underkastes en løbende revision.

Elforsyningen nyder jo en særlig placering i planen og også i ministerens redegørelse, idet kernekraften får sit eget afsnit. Dette afsnit er i sig selv klart nok, men det kan alligevel kun læses som endnu en udskydelse af afgørelsen, men da det fastslås, at resultatet af vurderingerne af deponering af kerne-

kraftaffald i den danske undergrund forventes at foreligge i sidste kvartal af dette år, vil jeg gerne endnu en gang i dag opfordre ministeren til allerede nu at forberede forslag til anlægslov, som efter vedtagelse her i tinget kan blive sendt ud til folkeafstemning, som det er besluttet.

Jeg ved godt, at ministeren vil henvise til aktuel overkapacitet, når det gælder elforsyningen, men jeg kan ikke rigtig se, hvordan ministeren på baggrund af egen overordnet målsætning, nemlig betalingsbalance, beskæftigelse, miljø og forsynings sikkerhed, kan se bort fra, hvad der også står i EP 81 i forbindelse med kernekraft, nemlig betydelige økonomiske gevinster, øget forsynings sikkerhed, miljømæssige fordele. Det er alt sammen knyttet til kernekraftværkerne.

Jeg vil gerne her tillade mig at henvise til energirådet, der jo ved formanden, Morten Lange, netop fremhæver såvel forsyningsmæssige som miljømæssige og prismæssige fordele ved kernekraften. I energirådets bemærkninger står der:

»Indpasning i planen for bestående værkers renovering peger på, at en kernekraftbeslutning bør træffes inden for kortere tid. Der er grund til især at bemærke, at samfundets tolerance over for det udvidede omfang af kulfyring må forventes at falde i de kommende år, og dermed at styrke argumentet for anvendelse af kernekraft som led i en flerstrengt elproduktion, en produktion, der efter 1990 må antages at være en af de væsentligste kraftkilder i flere af vore nabolande.«

Til slut beskæftiger EP 81 sig med forskning og udvikling. Jeg er igen enig med hensyn til overordnede mål, herunder størst muligt engagement af dansk industri, men det bør ikke føre til statslig deltagelse i sådanne aktiviteter, som det jo er sket, som ministeren er inde på i sin redegørelse. Sådanne indgreb kan efter min opfattelse kun skabe forskelsbehandling og konkurrenceforvriddning, og i denne forbindelse vil jeg tillade mig at se bort fra den begejstring, hvormed enkelte firmaer måske vil modtage en sådan støtte; det overordnede hensyn til erhvervslivet må her spille ind.

Jeg har til slut et spørgsmål til ministeren, idet jeg igen henviser til energirådets udtalelse. Deler ministeren rådets opfattelse af, at den række af nye energiafgifter, der udløstes